

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 kron, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakekrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

V občinske odbore same zavedne narodnjake!

Ves napredek v politiki in v gospodarstvu našega naroda je ponajveč odvisen od zavednosti županste, oziroma občinskih odborov. Ako bi vsi naši občinski zastopi zahtevali od državnih uradov slovensko dopisovanje, bi ga gotovo dosegli. Le malokatera občina nastopa v tem oziru odločno, večina se jih da od političnih uradnikov ugnati v kozji rog, da rešuje nemške dopise z nečastno ponižnostjo vkljub temu, da jih dobro ne umejo. Častno izjemo dela v tem oziru zraven nekojih drugih tudi občina Marija Gradec pri Laškem trgu, ki deluje odločno na to, naj ji državni uradi dološljajo slovenske vloge, a c. kr. okrajno sodišče v Laškem trgu in c. kr. okrajno glavarstvo v Celju se tej zakoniti zahtevi noče ukloniti, temveč usiljuje občini Marija Gradec nemške dopise z nalogom, da jih mora rešiti tudi, če jih ne razume. Okrajno glavarstvo celjsko je dopslalo občini Marija Gradec proti njeni zahtevi sledeči odlok:

Št. 15265.

C. kr. okrajno glavarstvo Celje,
dne 1. aprila 1905.

Županstvu

Marija Gradec.

Iz dopisa c. kr. okrajne sodnije na Laškem z dne 22. marca 1905, št. Nc I. 406/5 in iz ondotnega poročila z dne 22. marca 1905, št. 244 je razvidno, da županstvo vkljub tuuradnemu ukazu z dne 9. marca 1905, št. 11400 sprejem in rešitev nemških dopisov zabranjuje.

C. kr. okrajno glavarstvo spozna na podlagi člena XIX. državlanskega temeljnega zakona z dne 21. grudnia 1867 drž. zak. št. 142 kakor sledi:

Županstvo Marija Gradec je zavezano, sprejemati in reševati v nemškem jeziku pisane dopise.

Nagibi:

Po članu XIX. citirane postave se enakopravnost vseh v deželi običajnih jezikov v šolah, uradih in javnem življenju od države prizna.

Ker je toraj v celjskem okraju smatrati nemški jezik kot v deželi običajni jezik, je županstvo Marija Gradec zavezano, v nemškem jeziku pisane dopise sprejemati in reševati.

Zoper to odločbo je dovoljen rekurz na c. kr. namestnijo v Gradcu, katerega je tekom 14. dni, računši od dneva sledečega dne dostave te odločbe vložiti pri tukajšnjem uradu.

C. kr. namestniški svetnik,
zastopan po:

Frh. v. Warsberg.

Toda županstvo občine Marije Gradec ni otroče, da bi verjelo zvitim besedam nemško mislečega očka v Celju, zato je vložilo zoper ravnokar naštetih odlok ugovor na c. kr. namestnijo v Gradcu, v katerem se člen XIX. državnega temeljnega zakona z dne 21. julija 1867, št. 142 drž. zak. prav dobro razlaga, kakor sledi:

Visoka c. kr. namestnija v Gradcu!

Zoper odlok c. kr. okrajnega glavarstva Celjskega z dne 1. aprila 1905, št. 15265, priloga pod A, v zadevi tuuradnega sprejemanja in reševanja nemško pisanih dopisov c. kr. okrajnega sodišča v Laškem trgu se vlaga pravočasno sledeči

ugovor:

1. Ni res, da bi se od podpisanega županstva nemški dopisi ne sprejemali, kakor to izpodbijani odlok neresnično zatrjuje, temveč res je, da se vsak došli nemški akt upiše v tuuradni pravilni zapisnik, t. j. se sprejme v urad. (Vsak občinski urad je namreč dolžan sprejemati dopise v tujem jeziku četudi jih ne more rešiti.)

Ni res, da bi se rešitev nemških dopisov zabranjevala, temveč res je, da se ti dopisi z najboljšo voljo ne morejo rešiti; kajti niti župan, niti svetovalci in odborniki niso toliko nemščine zmožni, da bi se mogli sami brez tolmača prepričati na lastne oči o njihovi vsebini in jih razumeti, to se vendar ne pravi, da županstvo rešitev teh dopisov zabranjuje, temveč to dokazuje, da c. kr. okrajno sodišče v Laškem trgu samo naravnost onemogočuje občinskemu uradu rešitev takih zadev, ki so popisane v nemškem jeziku, oziroma jo zavlačuje, da smo si morali drugod iskati pravilne prestave nemških dopisov, kar prouzročuje občini nepotrebne troške.

2. Po členu XIX. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867, drž. zak. št. 142 priznava država enakopravnost vseh v deželi običajnih jezikov v šolah, uradih in javnem življenju.

Postopanje c. kr. okrajnega sodišča v Laškem trgu nasprotuje temu zakonu, kajti ono ne priznava kot državni urad v svojih zadevah slovenskemu jeziku enakopravnosti v občinskem uradu Marija Gradec, ki je od sodišča jedva 50 korakov oddaljeno. V smislu člena XIX. imenovanega zakona mora biti na Spodnjem Štajerskem vsak c. kr. uradnik slovenskega jezika zmožen v govoru in pisavi, ni torej nobenega zakonitega povišja, zakaj bi se uradniki c. kr. okrajnega sodišča v Laškem trgu ostentativno in izzivajoče izogibali rabe slovenskega jezika v dopisovanju s slovensko občino. Nasproti temu niso funkcionarji občinskega urada, oziroma odborniki po nobenem zakonu vezani, biti zmožni niti v govoru niti v pisavi drugega deželne jezika; kajti oni so funkcionarji avtonomne korporacije, katerim so poverili volilci poslovanje občinskih zadev in se njih člen XIX. imenovanega državnega zakona, kar se tiče znanja jezikov, ne more dotikati.

Ker je občina v domačem področju avtonomna, si je občina Marija Gradec izbrala slovenski jezik za svoj uradni jezik, vendar priznava ona, da sme vsaka oseba v dopisovanju z njo v smislu razsodbe upravnega sodišča z dne 15. aprila 1885, št. 1031 (B 2504) rabiti tudi drugi deželni jezik. C. kr. okrajno sodišče ni avtonomni urad, ono si torej ne more določiti nobenega jezika za uradni jezik, ono tudi ni oseba; zato mu ta razsodba ne daje pravice se v dopisovanju z občino posluževati katerega drugega, nego samo njenega uradnega jezika, brez ozira na to, naj je ta jezik c. kr. uradnikom všeč ali ne, temveč uradni jezik slehernega c. kr. okrajnega sodišča na zunaj t. j. z občinami in strankami njegovega področja je tisti, ki je uradni jezik v njegovem okolišju se nahajajoče občine, oziroma, ki je jezik stranke.

C. kr. finančno ministrstvo je s svojim ukazom z dne 30. decembra 1891, št. 45837 iz teh nagibov zankazalo, da se morajo c. kr. davkarje pri dopisovanju z občinami posluževati njenega uradnega jezika.

Po analogiji tega ukaza je ravno tako, če ne še v večji meri potrebno, da tudi c. kr. okrajna

sodišča dopisujejo z občinami svojega področja v njihovem uradnem jeziku.

3. V smislu člena XIX. odstavek prvi naštetega državnega temeljnega zakona ima vsak narod v državi pravico svoj jezik čuvati in gojiti. Odbor občine Marije Gradec je kot zastopnik slovenskega naroda svoje občine poklican varovati in čuvati slovenski jezik pred preziranjem c. kr. sodišča v Laškem trgu; zato je bilo županstvo zakonito opravičeno zahtevati od svojega c. kr. okrajnega sodišča in glavarstva slovensko dopisovanje.

4. Državni temeljni zakon z dne 21. decembra 1867 ni bil sklenjen in izdan zato, da bi se dajala c. kr. uradom pravica in moč po meri mišljenja svojih uradnikov spoznavati, v katerem jeziku naj oni dopisujejo z občinami, temveč ta zakon je bil, kakor njegov naslov izrecno napoveduje, zato sklenjen, da se določijo občne pravice državljanov za vse kraljevine in dežele. V tem zakonu pridejo torej v poštev jezikovne pravice državljanov v šoli, uradih in javnem življenju, ne pa c. kr. uradniki ali c. kr. uradi. Slovenci smo avstrijski državljani. V tem zakonu določene pravice se torej nanašajo tudi na vse državljane slovenske narodnosti in torej dosledno na vse naše občine. Kakor hitro katera slovenska občina naznani c. kr. uradu v področju slovenske govorice, da zahteva slovensko dopisovanje, je ta c. kr. urad dolžan, ti zahtevi ustreči v polni meri. Ako se pa on ti zahtevi upira, kakor se to v tem slučaju godi, ne priznava on ravnopravnosti slovenskemu jeziku ter torej krši zakon.

Županstvo in občinski odbor ima namreč vsled avtonomije občine pravico, dopise c. kr. uradov dajati na ogled tudi drugim občanom, državljanom, zaupnikom, ki niso odborniki. Že ta iz avtonomije občine izhajajoča pravica zahteva sama po sebi brez ozira na znani člen XIX., da morajo c. kr. uradi z njo dopisovati v njenem uradnem jeziku. Kadar pa bode imel kateri c. kr. uradnik sodišča v Laškem trgu kakšno zasebno zadevo pri občini Marija Gradec, se sme on v pisavi v smislu člena XIX. posluževati drugega deželne jezika. V tem slučaju si bode županstvo oskrbelo slovenski prevod na občinske stroške.

5. Ravnanje c. kr. okrajnega sodišča v Laškem trgu tudi onemogočuje občinskemu odboru Marija Gradec nadzorovanje opravil občinskega starešinstva, ki mu pristuje po § 36. občinskega reda za Štajersko. Po določbi tega paragrafa ima vsak odbornik, tudi od odbora postavljeni zaupnik pravico pregledovati shranjene, došle in za odpravo pripravljene akte. Tega svojega nadzorovalnega poslovanja oni ne morejo v vseh onih slučajih izvrševati, v katerih je c. kr. sodišče v Laškem trgu, oziroma kateri drugi državni urad predložil dopise v nerazumljivem, nemškem jeziku.

Z ozirom na vse te razloge prosi podpisano županstvo:

Visoka c. kr. namestnija v Gradcu blagovoli, oziraje se na našete razloge, izpodbijani odlok c. kr. okrajnega glavarstva v Celju z dne 1. aprila 1905, št. 15265 kot v zakonu neutemeljenega razveljaviti ter potrebno ukreniti, da bode c. kr. okrajno sodišče v Laškem trgu dopisovalo z občinskim uradom Marija Gradec v njegovem uradnem t. j. slovenskem jeziku.

Županstvo občine Marija Gradec,
dne 18. aprila 1905.

J. Lapornik, župan.

Tolmačenje člena XIX. imenovanega državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867. od strani občine Marija Gradec je pravo. Po tem tolmačenju naj postopajo vse naše občine, šele potem bode postal naš jezik polnovečeljav, drugače pa nikdar. Državni poslanci niso v ti zadevi najmerodajnejši, temveč občine same. Vsi naši občinski odbori naj proglasijo slovenski jezik za uradni jezik. Ta sklep se naj naznani vsem c. kr. uradom, v katerega področje spadajo, s zahtevo naj dopisujejo v prihodnje v slovenskem jeziku. Zapomni se naj, da si občine smejo določevati svoj uradni jezik, državni uradi pa ne.

V svrhu enotnega postopanja je neobhodno potrebno, naj se v vsakem sodnem okraju skličejo shodi županov in svetovalcev ter tajnikov, ter se naj sklenjene resolucije določijo vsem državnim uradom in vsem slovenskim listom v znanje.

Iz vsega tega je dovolj jasno, zakaj si naj ohranimo vsako še tako neznatno občino v svojih rokah in zakaj naj ne volimo nerazumnih, mlačnih ter z nemštvom okuženih ljudi v občinske odbore.

V občinske odbore spadajo zavedni narodnjaki!

Domače in druge vesti.

— **Vladna pamet, kje si ti!** Opozarjamo na naš današnji uvodni članek. „V občinske odbore same zavedne narodnjake“. Če človek čita istega, oziroma tamkaj objavljeni ukaz c. kr. glavarstva v Celju županstvu Marija Gradec, začne se mu res nehote pred očmi tema delati. Ali je ta ukaz pustna šala, ali zlobnost ali dokazuje le dozorelost vladne pameti na Spodnjem Štajerskem? Le premislite modrost tega ukaza! Avstrijska država jamči vsem svojim državljanom po temeljnem zakonu, členu XIX. enakopravnost jezika v uradih te države. Potem pa vlada avstrijske države zahteva od Slovencev občine Marije Gradec, oziroma od zastopa te občine, naj so lepo mirni in zadovoljni, če jim avstrijska vlada po c. kr. okrajni sodnji na Laškem nemški dopisuje, in naj ji na nemške dopise odgovarja. Na to se avstrijska vlada po svojih uradnikih pri c. kr. okrajni sodnji na Laškem zoper Slovence kar pritoži na avstrijsko vlado v roke svojih lastnih uradnikov pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju! In vlada avstrijske države, ki jamči Slovincem enakopravnost njih jezika v c. kr. uradih, izda po svojih uradnikih pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju gori omenjeni ukaz Slovincem občine Marije Gradec, oziroma občinskemu zastopu! In vlada avstrijske države, ki je kršila temeljni zakon države na Laškem, se v tem ukazu (v Celju!) v opravičenje svojih grehov sklicuje sama na člen XIX. drž. temeljnega zakona o enakopravnosti vseh državljanov glede rabe njih jezika v c. kr. uradih. Ta vlada pa, čujte in strmite, pravi, da je bil nekdo na Laškem s strani županstva Marija Gradec na svojih pravicah prikrajšan in kdo neki? Mar kak Nemec glede svojega nemškega jezika? Ne, nek drug državljan in sicer — nemški jezik. O ti

ljuba avstrijska vladna pamet! Ali si že toliko opešala, da ne izprevidiš, da priznava temeljni zakon države, katero ti k nesreči vladaš, enakopravnost živim članom te države glede rabe njih jezika, Nemcem nemškega, Slovincem slovenskega. Kako se osmeliš, ti, vlada, ki nisi Nemec in nisi Slovenec, da se nasproti članom države zagovarjaš s člankom o enakopravnosti državljanov, ako v svojih uradih mučiš Slovence z nemščino. Gospodje poslanci, povprašajte, prosimo, vlado na Dunaju, ali ima ista tudi take modre nazore kakor njeni činitelji na Spodnjem Štajerskem.

— **Javen shod v Žalcu**, Celjsko politično društvo „Naprej“ priredi v Žalcu prihodnjo ali pa drugo nedeljo velik javen shod, na katerem se bode razpravljalo o raznih, Savinsko dolino zadevajocih perecih narodnih zadevah. Opozarjamo že naprej na ta važen javen shod ter bomo natančno določen dan in uro zborovanja naznanili prihodnjič.

— **Zangger in konsum celjskih uradnikov**. Zadnjič priobčeni pismi sta v kričeči luči osvetlili celjske nemškutarske kramarje. Eden njihovih voditeljev Zangger, je pisaril na vse kraje, da vzame novemu konkurentu kredit, da ga spravi s pota. Ko je bila potem licitacija blaga iz konsumna, je bil Zangger prvi, ki je priletel na lice mesta ter kramaril, da je nesramno. Vse mu je bilo „šund“, da je znižal ceno in pregnal kupce, potem pa je vse „šundblago“ kupil sam za malenkostno vsoto, ter je sedaj prodaja seveda kakor najboljša prima-blago v svoji štacuni. Taka umazanost, kakor jo je pokazal Zangger, je nekaj tako nizkega, da bi moralo biti sram vsakega, le ne kavalirja in povrhu še rezervnega častnika Zanggerja! To njegovo početje je podlo in zadostuje, da se mu vzame šarža; kakor on, ne delajo oficirji, ampak judje!

— **Perfidnost graškega poštnega ravnateljstva**. Pred kratkim je prišel v Celje poštni uradnik, Hartmann iz Gradca. Ta človek seveda ni nikakor zmožen uradovati med Slovenci, ker ne razume jezika, v katerem mora s strankami največ občeati. To sramotno dejstvo je seveda povzročilo c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, ki hoče napraviti iz Celja nekako Berolinsko predmestje. Pošilja nam uradnike, ki pri najboljši volji ne morejo vršiti svojih dolžnosti, ki niso sposobni. Zakaj je poštno ravnateljstvo poslalo n. pr. ravno pred tem nečuvanim imenovanjem Slovence, Simoniča pomožnega uradnika v Aussee? Kaj misli poštno ravnateljstvo se norčevati s slovenskim občinstvom?

— **Iz Mozirja**. Ozirajoč se na lažnjivi dopis v celjski obrekovalki „D. Wacht“ javimo kratko to, da je vsa vsebina tistega dopisa do pičice zlagana in se bode še v tej zadevi natančno poročalo. Za danes le toliko, da ta dopisun o celi stvari niti najmanjšega pojma nima. Ako nemčurju prst pokažeš, zgrabi za celo roko in naredi iz muhe konja. — To suho vest smo prejeli o dogodku, ki je razburil vso javnost. Grd madež so nemški listi vrgli na narodni ponos Mozirčanov; pričakujemo v najkrajšem času informacij.

— **V dobrnskih toplicah** in po Dobrni sploh se javno govori, da Slovenci ne bodo več

dobivali dela v toplicah. Pripisuje se ta oblasten izrek toplišnemu vrtnarju Matevžu Pirtovškemu. Ker še do sedaj ni bilo znano, da bi deželni odbor izdal kak odlok v tem smislu, da bi imel Pirtovšek odločevati o tem, kdo bo dobival delo in kdo ne, vprašamo javno deželni odbor štajerski: Je-li znano deželnemu odboru postopanje topliškega vrtnarja Pirtovškega, in če mu je znano, kaj misli ukreniti, da neha enkrat neomejena oblast vrtnarja Pirtovškega, kateri je v zadnjih letih zrastel celo ravnatelj čez glavo? Zraven bi si pa dovolili vprašanje, kako da Pirtovšek sam pride do službe v toplicah, ko je vendar bil nekdanj navdušen Slovenec? Pirtovšek! razložite nam to!

— **Iz Dobrne** se nam piše: Kaj si sme dovoliti človek, če je nemškega mišljenja, kaže nam jasno topliški vrtnar Pirtovšček. Prepričan o svoji mogočnosti v deželnih toplicah dobrnskih, drznil se je že povpraševati topliške delavce, v kakšne gostilne da zahajajo. Kakšen ima namen, je jasno, če povemo, da Pirtovšček popolnoma po svoji volji sprejema, in odpušča topliške delavce. Sicer je pa hoida precej drago plačal svojo radovednost. Če morebiti Pirtovšček jezi to, da nikdo neče iti v gostilno matere njegove žene, mu res ne moremo pomagati. Da bo pa drugkrat vedel držati jezik za zobmi, opozorimo ga na to, da mi ne povprašamo, v kakšne gostilne je zahajal Pirtovšček in v kakšne zahaja sedaj in tudi ne, kakšno zgodovino imajo — fajerberkarske „lojtre“? Če bi nas kdo ne razumel, bomo drugkrat stavili vprašanje jasneje in dali tudi — odgovor!

— **Slovenj-Gradec**. S posredovanjem potovalnega učitelja, g. M. Jelovška, se je v Slovenjem Gradcu ustanovila dne 26. aprila „Zadruga za rejo bikov“ z omejenim poroštvom. Zadruga obsega občine Slovenji Gradec, Stari trg, Vrhe in ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi se v zadostnem številu skupno nakupovali in redili plemenski biki marijadvorske pasme. Predstojništvo zadruge obstoji iz 6. udov in 3. namestnikov. Izvoljeni so: A. Günther, načelnik; J. Schöndorfer, namestnik; J. Kramer, tajnik in blagajnik; Ernst Goll, J. Schuller, P. Popič, udje; Fr. Wodounig, J. Friedl, O. Reitter, namestniki. Razsodnja obstoji iz 3. udov in 2. namestnikov. En opravični delež znaša 10 K, pristopnina 2 K, letnina za vsako v letni zadrugi spisek vpisano kravo ali telico 1 K 20 v. Dosedaj je pristopilo 17 udov.

— **Brežice**. Dne 9. majnika lanskega leta je nek kmet našel pod mostom neke struge tik železnice v Selah pri Brežicah tamošnjega posestnika Jožefa Vimpolška mrtvega. Zdravniki so neki spoznali, da je Vimpolšek padel na usta v vodo in se zadušil. Orožniki so takrat poizvedeli, da je bil Vimpolšek v gostilni Sušejevi v Gaberjah do pozne nočne ure in da je imel s Horvatičom iz Mihalovca prepir. Ker se ni dalo dokazati, da je Horvatič povzročil Vimpolškovo smrt, se je ustavila preiskava. Hčerka nesrečnega Vimpolškega je nekaj sumljivega zvedela in orožniki iz Brežic so poizvedovali še enkrat, njeli Horvatiča in ga izročili v nedeljo sodišču v Brežicah.

— **Nesreča**. Dne 26. aprila t. l. sta zakonska Jože in Terezija Uduč na Planini izročila svojega 2letnega sinčka Franca 19letni hčerki Mariji v varstvo, sama sta pa šla na njivo. Mali France je prošil sestro, naj ga da na peč; na peči zahteval je vodo. Ker ni bilo vode pri roki, je šla Marija k studencu po vodo. Vrnivši se v sobo najde svojega brata na peči v plamenu. Starši prihite domov, strgajo goreče cape raz telo nesrečnega otroka; rane pa so bile take, da je otrok še tisti dan popoldan umrl. Nesreča se tolmači, da je otrok našel na peči žreplenko in se sam zažgal.

LISTEK.

Karin.

Zgodovinska povest. — Spisal Mavro Jokay. Prevel Prost. Mrvičkov.

(Dalje.)

IV.

„Panem et Circenses“ je bilo geslo rimskemu narodu, ko je gladoval ali se dolgočasil.

In istinito, izvrsten narod je bil to. Delavska proza mu je bila neznana. Cesarji so mu razdajali zastonj, kar so prinašale zarobljene provincije: kruha, vina, olja. Glede iger v cirkusu pa je tekmoval cesar s cesarjem, da zadošča najskrajnejšim željam narodovim.

A glede raznovrstnosti sekularnih iger prekaša Karin vse s krasoto njihovo, kar je že nesmisel.

Enkrat so posuli ves cirkus s zlatim prahom, da so se prašni oblaki, ki so jih razgrebli konji, blesteli v solncu, in so kviritje, na katerih obleko je legel prah, pozlačeni odhajali domov.

Drugo pot je zakrival cirkus čaroben gozd. Širokovejati, senčni hrasti, ki so jih bili izkopali

s korenino vred po nemških gorah, visoke vitke palme, ki so jih pripeljali na ladjah od afriških obal, so bile posajene sredi ogromnega prostora. Čudeča se možica, ki je še nedavno tu videla puščavo, pokrito s zlatim prahom, občudovala je sedaj baš na onem mestu pragozd, v čegar senci so se videle najnenavadnejše živali iz juga in vshoda, od krasne žirafe do grdega nilskega konja, — pravi pravcati raj, na čegar drevju je viselo zlato ovočje, ter prepevalo stotine in stotine ptičev; a po vejah so se krivile lesteče kače in v senci si je divji pav ter pohlevni znoj trebil sijajno perje.

Ko se je narod dovolj načudil, je pridrla jata lovcev, ter pobila lepo zverjad. Nato so posekali gozd, in dan kasneje je gledal narod na onem prostoru širno morje, na čegar gladini se je bojevalo celo ladjeve.

In zopet drugo pot, — sredi poletja je bilo; utrujen je bežal vsakdo pred žarečim solncem, iskaje si hlada; tedaj je narod zagledal v cirkusu s strmenjem in strahom zimo pred seboj. Cirkus je bil pokrit s snegom, ki so ga pripeljali na ladjah in vozovih iz noriških in galiških snežnikov. Po snegu se je podilo sto in sto zvenceh sani v slikovitem krogu, sani, o katerih Rimljani

prej niti slišali niso. Sredi cirkusa je ležala na visoko nagromadenih ledenikih sila tulnjev, opirajočih se na svoje čekane. Na površini okroglega ribnjaka, čegar ledeno gladino je nameščala plošča od brušenega stekla, so se drsali spretni drsalci. Prezebajoč so se zavijali Rimljani v svoje plašče ter med predstavo zabili, da so se nezansko potili zbog neznosne vročine. Drsalci so množico kepali, in visoki narod je klical navdušeno ave cesarju, ki je v taki meri umel pre-skrbovati svojemu narodu izbornih zabav.

Obiščimo sedaj Karina v njegovi palači. Ako zapustimo ogromno poslopje s prostranimi vrtovi, ki zavzemajo prostor celega mestnega dela, dospemo do pozlačenih vrat, ki vodijo v hodnike, podobne ulicam. Velikanski atriji kar mrgole dvorne služinčadi, robov, ki gospodujejo tu, senatorjev, ki so se ponižali v sluge. Rjav trakiški velikan ureja vrsto onih, ki so prišli v pohode k velemožnemu gospodarju. Kaka sreča za one, ki smejo bivati na njegovi strani! Človek tam ni več na zemlji! Krasna, ovalna dvorana ne pripušča vhoda niti lenemu času, niti vremenu. Tu se ne ve ni za noč, ni za dan. Dvorana nima oken. Izza prozornih zaves širijo večne svetilke svetlobo, ki je v nekakem vstrajnem mraku po-

— **Brežice.** Jako prostorni z umetno lučjo opremljeni vrt „Narodnega doma“ v Brežicah je že zelen in v cvetju; prostorna veranda z mičnim razgledom na Kranjsko, veliki zračni prostori gostilne „Narodnega doma“, raznovrstni časopisi, knjižnica nudi občinstvu razvedrilo, keglišče pa zabavo. Izvrstna kuhinja, pristno, le od slovenskih kmetov kupljeno vino, dobro pivo je vedno na razpolago. Tujcem služijo prostorne sobe za prenočevanje. Kmetom iz okolice posebno priporočamo ugodnosti gostilne „Narodnega doma“, ker je zanje veliko boljše v zdravih prostorih ali na vrtu po trudnem delu par uric prebiti ter slovenske časopise čitati, ko se dati prezirati v beznicah od sovražnih nemškutarskih krčmarjev.

— **Sevnica.** Ob kranjski deželi leži naš trg, a seveda so se zalegli tudi pri nas nemškutariji; pa mi shajamo še dosti mirno z njimi, ker smo preponizni, da bi pokazali objestnežem, kar jim gre. Veliko veselje imajo do razgrajanja in provociranja po gostilnah; slovenske goste hrulijo, in ni ga, ki bi jim dal po zobeh. Posebno hrabrost kaže dva komija, a to povemo, da nas takšni pobalini ne bodo vznemirjali. Zoper to imamo dosti pomočkov. Pa kakšni gostje so to! Bila je pri nas Smrekerjeva gostilna, ki so jo okupirali ti privandraci, in sicer tako, da se je vsak Slovenec izogibal. Zdaj pa je moral gostilničar zapreti krčmo, ker mu ni neslo vsled teh hajlovcev, ki so mu odpodili druge goste. In slišite! Začeli so nato študirati, da si postavijo lastno nemško barako, kjer bi nemoteni spuščali svoje živalske glasove. Do tja pa je dolga pot, Slovencem pa se tudi odpirajo oči, da nočejo več kričavev v svoji sredi. Le izzivajte, kadar nam bo vsem zadosti, bomo govorili drugače!

— **Ukradena ameriška pisma.** Vsled naredbe celjskega okrož. sodišča se okoli Celja in Zidanega mostu še nadalje iščejo ameriška pisma, ki so bila na vlaknu pokradena in izropana denarja. In res so orožniki blizu Zidanega mosta ob železnici in po jarkih našli še 71 odprtih ameriških pisem, dočim je neki pismonoša blizu Trbovelj tudi našel še 40 takih pisem. Zaprti uslužbenec Nemetz trdovratno taji.

— **Strela je udarila** na veliko soboto v stolp župne cerkve v Šmartnem pri Slov. Gradcu. Od strelovoda je odletela strela ter oplazila neko deklico tako, da se bori s smrtjo.

— **Iz ptujske okolice.** Ptujski pek in župan Orng se ob vsaki priliki rad širokosti, kako ga slovenski starši s povzdignjenimi rokami prosijo, naj sprejme njihove otroke v mestno nemško šolo. Ako je res tako, zakaj pa še da razglasiti v uradnem listu c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj, da se sprejemajo otroci iz tujih šolskih okolišč v mestno deško in dekliško šolo, ako plačajo 8 kron. V „Štajercu“ svetuje slovenskim kmetom, naj ne dajo svojih otrok študirati, vedoč, da iz kmetskih fantov nastane slovenska inteligenca, a v mestno šolo jih vabi, da bi se navzeli nemškega duha, ali bolje rečeno, da bi si napolnili srca s strupom sovraštva do materinega jezika. Ne naničijo se v tej šoli nič več nego v domačih šolah, le nekoliko nemški žlobudrati znajo, kar pa doma itak vse pozabijo. Daj Bog, da bi se izpametovali nekateri slovenski kmetje.

— **Surovost nemških komijev v Mariboru.** Na dan 26. t. m. zvečer je sklical mariborski trgovski gremij v gornjih prostorih kazine zborovanje, na katerem se je precej burno razpravljalo o celodnevem nedeljskem počitku v trgovinah.

dobna pol mesečnim, pol solčnim žarkom. Vsak letni čas nudi tu svoje: poletje gorkoto, ki je napeljana po podzemskih duplinah, zima led, pomlad cvetke, a jesen sad. Karin ne ve, kdaj je jutro, kdaj večer, niti kdaj gre dež, niti kdaj pada sneg. Pri njem traja zabava venomer.

Na blazinah svojega počivališča leži, pred saboj polno mizo, a okolu lizune, plesalce, hetere, evnuhe, pevačice, papige in pesnike.

Obličje mu je podobno onemu mladega moža, katerega so že utrudile vse razkošnosti. Medlo je ter posuto z velikimi rdečimi marogami. Na potezah se mu bere nezmožnost — na podbradku in ustnih mu štrle poedine dlake komaj poganjajoče brade. Skopljenca nosita drug za drugim jedila k ustom avgustovim, izbornih jedil, katerih pripravljanje stane čudo preglavice, katerih samo ena skleda gotovo velja sto tisoč, jedil, ki samo vsled svoje redkosti dražijo okus. Karin niti roke ne zgane radi njih, namrduje se izbirljivo ter z očmi veleva podajalcema, naj odneseta drage jestvine.

Na nasprotni strani pa mu nosijo idealno lepe služkinje zlate čaše k ustnam; ali niti teh se ne dotakne Karin. Zdajci si napolni Frigijanka usta z dišečim vinom, ter mu opojne pijače nudi iz svojih ustnic, Ta nova ideja ima tudi za topi čut cesarjev neko posebno dražest; zagrabi deklico, pritisne si jo na srce in se napije iz njenih ust.

(Dalje prihodnjice.)

— Po zborovanju je pa do mozga nemške gg. šefe na hodnikih sprejela pravtako nemška tolpa komijev od društva „Hamburg Wien“, z divjimi „fej“ klici. — Ker pa tudi gg. šefi niso molčali, temveč v prav krepkih izrazih odgovarjali, je prišlo do scen, o katerih bodo nemški listi skoro gotovo molčali, namreč, da so ti pobiči, katerim vsenemška kultura že gleda iz vsakega žepa, pljuvali v obraze in po oblekah trgovcev; kakor se sliši, bo še s celo zadevo imelo opraviti sodišče. — To so prve cvetke, katere je poglalo, komaj pred nekaj meseci ustanovljeno društvo „Hamburg Wien“, radovedni smo, kaj še sledi.

— **Črni krokar je obešen** za hišo Janežke, ali drugače Ančnikovke v Bukovem žlaku pri Teharjih v znak strašnega sožalja nad popolnim porazom Štorovčanov pri občinskih volitvah. — Imenovana napihnjena „ne(u)mka“ pa je dala obsekati in pri deblu obžagati košato lipo, da ne bo videla slovenskega cvetja nad seboj.

— **Teharski prvaki nemčurske družbe.** Špes in Janez Gorišek, prvi je tast Janezov, drugi je brat nemčurskega župana Goriška, ki sta oba seveda volila s Štorjanarji, sta bila dne 10. aprila t. l. obsojena pri celjskem sodišču vsak na 24 ur zavora radi soudeležbe pri tatvini. Kupovala sta namreč ukradeno blago od gotovega Nečeka, Pečnakovega hlapca. Lepa družba!

— **Štórski možje.** V volilnem oklicu pred štirimi leti stoji v ptujskem „Štajercu“ in v posebnih odtiskih, da bo vsak štorovski delavec dal za zidanje župne cerkve na Teharjih najmanj po 10 gld., torej 400 delavcev najmanj 4000 goldinarjev, gospodje iz tovarne pa še več. Sedaj pa nameravajo prestopiti k protestantizmu, samo radi tega, da jim ne bo treba držati obljube. To so značaji štorovski; obljuba — figa!

— **Fal nad Mariborom.** Dne 19. aprila t. l. je hotel nek gospod oddati na postaji Fal nad Mariborom slovensko izpolnjeni tovorni list. A kaj se zgodi? Pangermanski Tirolček, ki je ravno opravljal službo, slovenskega gospoda kratkomalo zavrne ter zarenči nanj, da slovenski izpolnjenega tovornega lista ne sprejme! Tako torej! Polovica tira južne železnice je speljana po slovenski zemlji in nazadnje bi se Slovenec menda že sploh ne smel več približati tej železnici! Slovenski groši vam pa dišijo, kaj ne? Slovenščine in Slovencev pa ne morete trpeti, nesramneži! Država z nadpolovično slovansko večino privilegira in podpira na vse mogoče načine južno železnico, in ta plačuje to dobroto s tem, da jemlje v svojo službo ljudi, ki bi najrajše v žlici vode potopili vse Slovanstvo! Skrajni čas, da začnemo drugače postopati proti taki nesramnosti! Vi činžaćanje pa, ki imate vsak dan opravljanje na falski postaji, ne pustite vendar, da vam bodo nagajali taki ljudje, ki vam morajo biti hvaležni, da smejo med vami živeti! Kot dobri Slovenci, ki ste ponos vsem podravskim Slovencem, nastopite in protestirajte prvi pri ravnateljstvu južne železnice zoper tako nečuvstvo postopanje njenih orgafov!

— **Št. Peter pod Sv. Gorami.** Dne 27. m. m. je zapustil naš splošno priljubljen g. dr. Mirko Cerkenec s soprogo našo občino in je nastopil mesto železniškega zdravnika na Zagorjanski železnici v Zaboku. Gospod Cerkenec je kot jeklen značaj, vrl Hrvat in navdušen Slovan požrtvovalno deloval več let v naši občini, bil je podporni ud narodnih društev. Akoravno mu je hotela občina Št. Peterska podeliti domovinstvo in častno občanstvo, ga je vedla ljubezen do domovine na Hrvaško.

— **Razglednice s Strossmayerjevo sliko** je založil ljubljanski trgovec s papirjem g. Jernej Bahovec. Slike so izdelane po fotografiji in kažejo Strossmayerja, kakršen je bil v zadnjih letih svojega življenja. Spoštovatelje umrlega velikega Slovana opozarjamo na te razglednice. — Isti trgovec je založil še druge, jako lične razglednice v treh, skupaj pritrjenih krogih, ki kažejo Ljubljano in slike treh slovenskih pesnikov.

— **Veliki slavnostni izlet v Divačo** priredi tržaška podružnica „Slov. plan. društva“ v nedeljo, dne 14. maja t. l., da s posebnim sijajem proslavi prevzetje uprave divaške vilenice (Cesarjevič Rudolfove jame). Podružnica je nabavila večje število acetalenskih svetilk, da na posebno čaroben način razsvetli jamo. Odbor se ne straši stroškov, da pokaže dne 14. maja ta kraški biser v polnej krasoti. Vrše se tudi v Divači priprave, da se vsprejme izletnike na prav prirčen način. Lokalni odbor, divaški pripravljalec lep sprejem. Tržaška podružnica in osrednji odbor sta prosila za znižano vožnjo za to priliko in ni dvoma, da bodo železniške uprave ugodile. Iz Trsta bo vozil jutraj poseben vlak. Takoj po prihodu vlakov bo poset jame in bo ista slavnostno razsvetljena od 10. ure dopoldne do 3. ure popoldne. Igrala bo v jami godba. Narodna društva se že oglašajo in se nekatera udeležijo korporativno z zastavo, kar bo dalo tej slavnosti vseslovenski značaj. Po obedu se vrši v prekrasni dolinici pri Divači velika ljudska veselica in na večer sredi vasi ljudski ples. Pri veselici bodo nastopala razna pevška društva ob zvokih godbe. Natančnejši program se priobči pravočasno. Dne 14. maja vsi v Divačo!

— **Krč v tilniku.** Tako se imenuje nova bolezen, ki je z vznemirljivo naglostjo začela nastopati v raznih krajih Evrope. V Gorenji Šleziji zelo pobira ljudi. Tudi na Solnograškem se je pojavila. V Ameriki je nastopila v raznih mestih in se zelo razširja. Proti tej novi bolezni še niso našli vspešnega zdravila. Bolezen sicer ni v obče nevarna, a nastopi lahko od slučaja do slučaja. V nevarnosti so najbolj otroci in tudi odrasčeni vsled hudega dušnega in telesnega napora. Pospešuje bolezen najbolj slaba hrana in slab zrak, vsled česar nastopa najbolj v delavskih centrih in po mestih. Pa tudi umrlo jih je že več od te bolezni.

Društveno gibanje.

— **Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju** je imelo v soboto dne 29. mal. travna t. l. izredni občni zbor, ki je bil dobro obiskan. Predsednik g. Bovha je otvoril zborovanje ob 1/29. uri zvečer, naznanil da je na dnevnem redu boj za nedeljski počitek, potem pa dal besedo g. dr. Ivanu Fermevc-u, koncipijentu. Poročal je jasno in lepo v kratkih potezah ter narisal stanje za vse zasebne uradnike tako perečega vprašanja glede uvedenja popolnega nedeljskega počitka v pisarnah ter naslikal boj, ki se je vršil dosedaj skoro brezuspešno. Dokazal je, da so takšni dogovori za prostovoljno uvedenje nedeljskega počitka v pisarnah jalovi, kajti odvetniki in notarji enega kraja se sicer dogovoré, da uvedejo popoln nedeljski počitek v svojih pisarnah, potem pa pride na novo kak naseljenec, naj si bode odvetnik ali notar, ki noče o takih dogovorih nič slišati in jih tudi ne drži. Treba je združeno z vsemi silami delovati na to, da se čim prej izdela načrt zakona za popolni nedeljski počitek v odvetniških in notarskih pisarnah ter se isti predloži državnemu zboru, da o njem sklepa. Sprejela se je sledeča resolucija: Pri izrednem občnem zborovanju dne 29. mal. travna 1905 v Celju zbrani odvetniški in notarski uradniki odločno zahtevajo, naj se sklene zakon, s katerim se uvede popolni nedeljski počitek skozi celo leto v odvetniških in notarskih pisarnah. Visoka c. kr. vlada se pozivlja, da predloži v tem zasedanju načrt takemu zakonu državnemu zboru, da o njem sklepa. Naše državne poslance pa se prosi, da se odločno potegujejo za to našo borno zahtevo, da delujejo z vso silo za to, da se čim prej predloži zakon o uvedenju popolnega nedeljskega počitka v odvetniških in notarskih pisarnah državni zbornici, da ista potem takoj sklepa in ga sprejme. Sklenilo se je končno, da društvo pošlje dva odposlanca k justičnemu ministerstvu na Dunaj, katerih eden naj bode iz Celja, drugi iz Ljubljane.

— **Žalski diletanti** prirede v nedeljo, dne 14. maja gledališko predstavo. Ker je čisti dohodek namenjen pogorelcem v Šeščah, že danes opozarjamo slavno občinstvo na to prireditve. Vsak, ki mu bije v prsih človekoljubno srce, naj pohiti ta dan v Žalec, da tako pomaga revežem, ki nimajo niti najpotrebnejšega. Druga slavna društva se prosijo, da blagovolijo svoje eventualne prireditve temu prilagoditi. Vspored se objavi pravočasno.

— **Ljutomersko učiteljsko zborovanje** bo v četrtek, dne 4. majnika t. l. v Radincih. Začetek zborovanja ob 11. uri dopoldne v restavraciji. K polnoštevilni udeležbi vabi predsednik.

— **„Vesna“** priredi svoj III. redni občni zbor dne 6. maja 1905 pri Richterju (Dunaj III Rennweg št. 3) ob 7. uri zvečer. Slovanski gostje dobrodošli.

Politični pregled.

— **Sestanek Goluchowskega in Tittonija v Benetkah.** Benetke, 29. aprila. Ob 2. uri popoldne se je podal grof Goluchowski v spremstvu poslanika Lützowa v „Grand Hotel“, kjer stanuje Tittoni. Našega ministra sta sprejela poslanika vojvoda Avarna in grof Machhi de Celera, ki sta ga peljala v Tittonijevo stanovanje. Tittoni je stisnil Goluchowskemu roko in ga zagotovil, kako je vesel, da ga je obiskal. Ministra in poslanika so se potem prirčno razgovarjali tri četrt ure. Državnika sta se popolnoma zedinila v vseh važnih vprašanjih. Ob 5. uri popoldne sta Tittoni in vojvoda Avarna obiskala Goluchowskega v „Hotel de l' Europe“. Sprejela sta ju grof Lützow in legalijski svetnik baron Gagern. Ministra in poslaniki so se potem razgovarjali eno uro.

— **Srbski vojni proračun.** Letošnji proračun za srbsko vojno upravo izkazuje potreščino 19,878.098 dinarjev nasproti 22,810.093 za leto 1904, tako, da se potreščina kaže za 2,831.995 dinarjev manjša.

— **Rumena nevarnost za Ameriko.** Kakor poročajo iz New-Yorka, so delavske zveze pričele energično agitacijo proti naseljevanju Japoncev ter hočejo predložiti prihodnjemu kongresu tozadeven zakonski načrt. General Wilson je sprožil misel, naj Združene države prodajo Filipinske otoke Japoncem, kamor bi Japonci zamogli naseljevati svoje prebivalstvo. Ta čudni predlog se pa že radi tega težko izvrši, ker bi Amerikanci zahtevali za otoke 400 milijonov dolarjev.

— **Svoboda na Ogrskem.** Kakor javljajo budimpeštanski listi, je sodišče v Devi obsodilo dva rumunska svečenika v 14dnevni zapor v globo 50 kron ter v enoletno izgubo državljskih pravic, ker sta povodom državnozbornih volitev v cerkvi opominjala prebivalstvo, naj ostane zvesto svojemu narodu ter naj tudi voli v tem smislu.

Rusko-japonska vojna.

Londona najnovejša poročila trdijo, da velike pomorske bitke skoro gotovo pred sredo maja ne bo. V Londonu so prepričani, da bo Togo poizkušal s kako zvijačo presenetiti Roždestvenskega ali Nebogatova.

Rusi hranijo popolno tajnost o Nebogatovi vožnji. Nebogatov mora vsak čas mimo Singapura, ako si ne bo izbral druge poti. V treh dneh bi bilo Nebogatovu mogoče priti od Singapura do zaliva Kamrank.

Če bi Japonci morda poizkušali motiti vožnjo tretjega ruskega brodovja po južnokitajskem morju, mu bo Roždestvenski hitel na pomoč, sicer se bo pa združenje izvršilo brez boja skoro gotovo na višini pri Kamranku.

Častnik od štaba Roždestvenskega piše v svojem pismu, da vlada na ruskem brodovju neumorna delavnost. Pomorščaki so vsi drugačni, kakor so odšli iz domovino; popolnoma so si prisvojili skrivnosti pomorske službe: hitrost, točnost, pazljivost in predvsem razumevanje službe. Rusija ne pričakuje brez upanja bodočih dogodkov.

Ves nadaljni razvoj stvari je odvisen od odločb obeh sovražnih si poveljnikov. Kakor hitro se bo Roždestvenski združil s tretjo rusko balistično eskadro, bo poizkušal skoro gotovo naglo priti v Vladivostok. Ali bo udaril naravnost tja, ali bo pa vozil skozi Tiho morje? Ravno tako je vprašanje, ali se bo Togo postavil že sedaj Roždestvenskemu odločno nasproti, ali pa ga bo pustil v Vladivostok in ga poizkušal oslabeiti z zavratnimi napadi, z minami in torpedovkami, katerih ima Japonska okoli 90!

O ruskem brodovju. Rusko brodovje je v sredo s transportnimi parniki zapustilo Kamrank v neznani smeri. Štirje nemški premogovni parniki, kateri so prepozno došli v zaliv Kamrank, so odpluli v isti smeri ko brodovje. Rusi so imeli na krovu živeža za šest mesecev. Kakor se vidi, je cilj ruskega brodovja Vladivostok, kamor bo plulo brodovje skozi Tihi ocean. Dohoda brodovja Nebogatova v indokitajskih vodah so pričakovali dne 29. m. m. Tu bo dobil Nebogatov navodil, kje naj se združi z brodovjem Roždestvenskega. To brodovje ima 25 vojnih ladij. Vaje, ki jih je izvajalo 52 ruskih ladij v zalivu Kamrank, ko so brez vsake nezgode neprestano plule ven in notri, so vzbudile občudovanje vseh, ki so to videli.

V kratkem pričakujejo združenja brodovja Roždestvenskega z Nebogatovim. Parobrodi balistiškega brodovja so že odpluli Nebogatovu naproti. Poizvedovalne ladje Togove jim sledijo. Togó bo baje zaprl obe formoski ožini, da vsili Rusom vojsko. Bitke pričakujejo šele sredi maja.

Admiral Nebogatov še ni plul mimo malaške ceste. Očividci poročajo, da so njegove ladje dosti glabše, kot ladje brodovja Roždestvenskega. Ruske ladje imajo dovolj premoga; brodovje Nebogatova spremlja več premogovnih ladij, toda te so pravzaprav namenjene za Roždestvenskega. Nebogatov ima nalogo ščititi premogovne ladje pred napadi japonskih poizvedovalnih križaric.

Japonsko brodovje. O brodovju Togovem ne vedo ničesar. Po poročilu „Daily Mail“ sta le vodja mornariškega štaba in mikado obveščena o kraju, kjer se nahaja Togo. Mornariške oblasti izjavljajo le to, da so o povojnem uspehu morske bitke čisto zagotovljeni, ker se je pokazalo, da Rusi nimajo dobrih bojnih ladij in hitrih manjših križaric, dasi so številnejši od Japoncev.

Koliko je padlo Japoncev? Tokio, 29. aprila. Okuma, vodja napredne stranke v japonskem parlamentu, je imel danes na nekem shodu govor, v katerem je dejal, da ceni število ranjencev in bolnikov po bolnišnicah na 200 do 300.000, na bojnem polju pa jih je padlo 50.000. — Okuma pozivlja narod, naj se pripravlja na nadaljevanje vojske.

O bitki pri Mukdenu so znane sedaj nekatere podrobnosti. Bitka je trajala 19 dni v obsegu 150 km. Rusov je padlo 30.000, 100.000 je bilo ranjenih, 40—50 tisoč ujetih. Japonci so izgubili 50.000 mož. Ruskim vojakom je bilo na bojišču 361.500, Japoncev pa 400.000. Skupno se je torej bojevalo 761.500 mož! Zmago je pripisati ne Ojami, ne Jamagati, marveč general-lajtnantu Kodami.

Linjevič pri armadi. Ruski vojni dopisniki jako hvalijo papasa Linjeviča. V starem oguljenem plašču, na nevelikem rjavem konjičku, spremljan samo od dnevnega ajdntanta, dveh častnikov in načelnikov dotičnih oddelkov ogleduje posamezne pozicije, oddelek za oddelkom, baterijo za baterijo, in vsakemu daje sam navodila. On pozna mnogo vojakov še od kitajske in turkistanske ekspedicije sem; njegov prijazni in dobrohotni nagovor čudovito vpliva na vojake, ki dobivajo novo upanje in vero na uspeh. Linjevič govori kratko, odločno, brez fraz, naravnost, prav po vojaško. Kar reče, je kakor pribito. Resnost,

s katero nastopa, kaže, da se zaveda, kako težka in ogromna mu je naloga.

Razni oddelki so že v redu, dobro obuti in oblečeni, in skoro se jim ne pozna več, da so prišli iz grozne bitke v strašnem neredu. Oddelek generala Cerpickega, ki je vzdržal najhujše, uprav peklenke napade, je popolnoma urejen, kakor za parado. Kitajci poročajo, da uporabljajo Japonci velike množine vojakov za hitro zgradbo železnic.

London, 1. maja. Iz Tingtana se poroča, da se nahajata Roždestvenski in Nebogatov pri polotoku Hainan.

London, 1. maja. Neki korespondent se je iz Kamrana vrnil v Saigon in brzojavlja od tam, da je Roždestvenski odrinil s svojim brodovjem proti Filipinskim otokom, kjer se združi ne le z brodovjem admirala Nebogatova, nego tudi z vojnimi ladjami iz Vladivostoka.

Naprodaj

sta dve obrtniški hiši, ena v Zagorjah, kozjanskega okraja tik farne cerkve, v kateri se nahaja trgovina mešanega blaga ter točenje žganja in piva v zaprtih steklenicah. Proda se brez blaga za 800 gld., z blagom pa za 2800 gld. — Druga hiša je v Podgorjem, sevniškega okraja, tudi zidana, z opeko krita ter popolnoma nova; v njej se nahaja trgovina mešanega blaga, gostilna, točenje žganja, prodaja tobaka itd. Obdana je z vsemi gospodarskimi poslopji ter se proda brez blaga za 6000 gld. z vsem blagom za 12000 gld. S posestvom pa za 15000 gld. Hiši in posestvi se prodata na obroke, blago pa proti takojšnjemu plačilu; vse to se proda iz proste roke ter je vprašati pri lastniku **Lukatu Senici**, v Podgorjem pri Sevnici. (223) 3—1

Loterijske številke.

Trst, dne 29. aprila 1905: 69, 27, 85, 28, 2.
Linc, „ „ „ „ 34, 60, 74, 8, 37.

(218) 2—2

Izurjena

KUHARICA

vajena vsakega dela **išče službe**

najrajše v kakem župnišču.

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Usojam si Vaše blagorodje vljudno opozoriti na mojo

špecerijsko trgovino

v Mariboru

== Gosposka ulica št. 44. ==

Čast mi bode šteti tudi Vaše blagorodje med svoje odjemalce ter zagotavljam v vsakem oziru najboljšo postrežbo in najnižje cene.

Z najodličnejšim spoštovanjem

(224) 8—1

Dragotin Herzog.

Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje

priporoča:

TRAVERZE, železniške šinje CEMENT, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

♦ ♦ ♦ posebno pa ♦ ♦ ♦

peronóspora - brizgalnice.

! Gumi za cepljenje !

Kose, srpi in najboljši brusni kamni.

Mreže in trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

♦ ♦ ♦ CENIK POLJEDELSKIH STROJEV JE IZŠEL. ♦ ♦ ♦

Original

SINGER

Man beachte die Fabrikmarke.

Nähmaschinen

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
Velikonoč, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 8